

Αριθμός 2375/2016

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 2ο

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Κωνσταντία Π. Εμμανουηλίδου, Εφέτη και από το Γραμματέα Ιωάννη Διαμαντόπουλο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 20η Σεπτεμβρίου 2016, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ : Του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, τον οποίο εκπροσώπησε με την από 9-9-2016 (που κατατέθηκε την 13-9-2016) δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ η δικαστική αντιπρόσωπος του ΝΣΚ Θεοδώρα - Μαρία Γιαννακοπούλου, που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ: , κατοίκου Πειραιά (..... αρ. ..) , τον οποίο εκπροσώπησε με την από 19-9-2016 δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Νικόλαος Ι. Παβέλης (ΑΜ ΔΣ Πειραιά 1751), που κατέθεσε προτάσεις μαζί με το υπ' αριθμόν .../2016 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣΑ.

Ο εφεσίβλητος ζήτησε με την με αρ. κατ. 11849/1538/30-1-2014 αγωγή του προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτή. Επί της πιο πάνω αγωγής, η οποία συζητήθηκε αντιμωλία των ως άνω διαδικών την 16-9-2014, εκδόθηκε η υπ' αριθμόν 1915/9-4-2015 οριστική απόφαση, με την οποία το Δικαστήριο δέχθηκε την αγωγή ως προς το εκκαλούν.

Την πιο πάνω οριστική απόφαση προσέβαλε το εναγόμενο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ με την με αρ. κατ. 4012/25-6-2015 έφεση που προσδιορίστηκε με αρ.πρωτ.προσδ. ...25-11-2015 ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου για τη σημερινή δικάσιμο. Η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά του πινακίου και συζητήθηκε.

Η δικαστική αντιπρόσωπος του ΝΣΚ και ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εφεσιβλήτου κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις τους, στις οποίες αναφέρθηκαν με δηλώσεις τους του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις συνδυαζόμενες διατάξεις των άρθρων 76 παρ. 1, 3 και 4 και 517 ΚΠολΔ, η έφεση πρέπει, σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, να απευθύνεται εναντίον όλων των ομοδίκων που υπήρξαν διάδικοι στον πρώτο βαθμό ή των κληρονόμων τους, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Ωστόσο ως ομόδικοι, που νομιμοποιούνται παθητικά στην κατ' έφεση δίκη, νοούνται μόνον οι αντίδικοι του εκκαλούντος στον πρώτο βαθμό και όχι και οι δικοί του ομόδικοι, αφού με διαφορετική εκδοχή, ο αναγκαίος στον πρώτο βαθμό ομόδικος του εκκαλούντος θα είναι στο

δεύτερο βαθμό εφεσίβλητος και συγχρόνως, κατά τρόπο λογικώς και νομικώς ανακόλουθο, συνεκκαλών, δεδομένου ότι η άσκηση ενδίκων μέσων από οποιονδήποτε των ομοδίκων έχει αποτελέσματα και για τους λοιπούς (ΑΠ Ολ 63/1981 Δ 1981 σελ. 314), οι οποίοι πρέπει προς τούτο να καλούνται στη συζήτηση των ενδίκων μέσων (ΑΠ 82/1981 Δ 1981 σελ. 420). Εξαιρέση γίνεται δεκτή και η έφεση παραδεκτά απευθύνεται και κατά των αναγκαίων ομοδίκων του εκκαλούντος, όταν συντρέχουν ειδικές περιπτώσεις, όπως στη δίκη διανομής (ΑΠ Ολ 321/1983 ΝοΒ 1 σελ. 1575, ΑΠ 617/2014 δημ. στη ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 213/2001 ΝοΒ 50 σελ. 324, ΑΠ 885/2001 ΕλλΔνη 2002 σελ. 721, Σ. Σαμουήλ, η έφεση κατά τον ΚΠολΔ, έκδοση 2003, σελ 146 επ. και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία) ή τη δίκη του 6 παρ. 2 του Ν. 2664/1998 λόγω του διαπλαστικού χαρακτήρα του παρακολουθηματικού αιτήματος της διόρθωσης της πρώτης κτηματολογικής εγγραφής (ΑΠ 241/2015, ΕφΑθ 618/2015 αμφ. δημ. στη ΝΟΜΟΣ), ή όταν περιέχεται στην πρωτόδικη απόφαση διάταξη απορριπτική αιτήματος του ενός ομοδίκου κατά του άλλου και γενικότερα διάταξη βλαπτική για τον εκκαλούντα και ευνοϊκή για τους ομοδίκους του (ΑΠ 1499/1984 ΕλλΔνη 1985 σελ. 417, ΕφΠατρ 452/2013 δημ. στη ΝΟΜΟΣ). Κατά της υπ' αριθ. 1915/9-4-2015 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δίκασε κατά την τακτική διαδικασία (αρθρ. 233 επ. ΚΠολΔ) την από 30-1-2014 αγωγή διόρθωσης των πρώτων κτηματολογικών εγγραφών του εφεσίβλητου κατά του εκκαλούντος, της και της, έχει ασκήσει την με αρ. κατ. 4012/25-6-2015 έφεση το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο. Η έφεση αυτή έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα εντός 30 ημερών από την επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης (βλ. υπ' αριθμόν /28-5-2015 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών -αρθρ. 495 επ., 516 και 518 παρ. 1 του ΚΠολΔ και 10 του ΚΔ/τος της 26.6./10.7.1944 «περί κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου»). Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή η έφεση και να εξεταστεί κατά την ίδια διαδικασία (αρθρ. 246, 524 παρ. 1 και 533 ΚΠολΔ) ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της. Σημειωτέον, ότι παρόλο που η αγωγή του εφεσίβλητου απορρίφθηκε ως προς τις εναγόμενες και (που μάλιστα δεν παρέστησαν κατά τη δίκη ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου) ως απαράδεκτη ελλείψει παθητικής νομιμοποίησης, η ένδικη έφεση ορθά δεν στρέφεται κατ' αυτών, καθόσον δεν τις συνδέει σχέση αναγκαστικής ομοδικίας με το εκκαλούν Ελληνικό Δημόσιο, διότι δεν αναγράφονται ως δικαιούχοι κυριότητας στο οικείο κτηματολογικό φύλλο που επισυνάπτεται στην αγωγή. Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή η έφεση και να εξεταστεί κατά την ίδια διαδικασία (αρθρ. 246 και 524 παρ. 1 του ΚΠολΔ) ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της.

Με την από 30-1-2014 αγωγή ο ενάγων, στρεφόμενος κατά του εκκαλούντος, της χας και της, ισχυρίσθηκε ότι είναι κύριος του με αριθμό . οικοπέδου του ΟΤ .. εντός σχεδίου του Δήμου .. (πρώην Δήμου ..., τέως κοινότητας και πρότερον Δήμου.....), άρτιου και οικοδομήσιμου, εκτάσεως 157 τμ, με πρόσοψη επί της , όπως λεπτομερώς περιγράφεται κατά θέση, όρια και πλευρικές διαστάσεις στο αγωγικό δικόγραφο με επιπλέον παραπομπή στα συνημμένα (στην αγωγή) από Ιανουάριο 2010 τοπογραφικό διάγραμμα του πολιτικού μηχανικού και οικείο κτηματολογικό διάγραμμα ότι το ως άνω ακίνητο περιήλθε σε αυτόν κατά κυριότητα με τα προσόντα της έκτακτης χρησικτησίας ότι συγκεκριμένα ενέμετο το εν λόγω ακίνητο συνεχώς και αδιάλειπτα από το 1968 και μέχρι την άσκηση της αγωγής, δηλαδή για διάστημα πέραν της εικοσαετίας, ασκώντας επ' αυτού τις αναφερόμενες στο αγωγικό δικόγραφο προσιδιάζουσες στη φύση του εμφανείς διακατοχικές πράξεις, όπως καθαρισμός, εναπόθεση πραγμάτων, περίφραξη,

παραχώρηση σε τρίτον κατά χρήση, δενδροφύτευση και εποχικές καλλιέργειες, με διάνοια κυρίου. Στη συνέχεια ο ενάγων ισχυρίστηκε ότι στις πρώτες εγγραφές των κτηματολογικών βιβλίων του Κτηματολογικού Γραφείου Κορωπίου το εν λόγω ακίνητο καταχωρήθηκε με ΚΑΕΚ , με δικαιούχο κυριότητας «άγνωστο», διότι ο ίδιος παρέλειψε να υποβάλλει δήλωση ιδιοκτησίας κατά την κτηματογράφηση της περιοχής, με συνέπεια η εν λόγω κτηματολογική εγγραφή να είναι ανακριβής και να προσβάλλει την κυριότητά του. Επιπλέον ισχυρίστηκε ότι κατ'έτος 2012 οι 2η και 3η των εναγομένων αμφισβήτησαν την κυριότητά του επικαλούμενες ότι είναι κυρίες του επιδικίου με παράγωγο τρόπο. Με βάση αυτό το ιστορικό ο ενάγων ζήτησε να αναγνωρισθεί κύριος του αναφερόμενου στην αγωγή ακινήτου, να διορθωθούν σχετικά οι πρώτες εγγραφές και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στην πληρωμή των δικαστικών του εξόδων. Επί της ανωτέρω αγωγής, που δικάστηκε ερήμην των 2ης και 3ης των εναγομένων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, εκδόθηκε η υπ' αρ. 1915/2015 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία α) απέρριψε την αγωγή ως απαράδεκτη ελλείψει παθητικής νομιμοποίησης για τις απολειπόμενες εναγόμενες και β) δέχθηκε την αγωγή ως κατ'ουσίαν βάσιμη, αναγνωρίζοντας τον ενάγοντα κύριο του επίδικου ακινήτου και διατάσσοντας τη διόρθωση των πρώτων εγγραφών που αφορούν το γεωτεμάχιο με ΚΑΕΚ , ώστε να αναγραφεί δικαιούχος κυριότητας ο ενάγων και τέλος καταδίκασε το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος εκ 1200 ευρώ. Κατά της απόφασης αυτής άσκησε το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο την ένδικη έφεση, με την οποία παραπονείται για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτή και ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου, ζητεί δε την παραδοχή της έφεσής του και την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης, με σκοπό να απορριφθεί στο σύνολό της η αγωγή.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 και 3 του Ν. 2664/1998 «Εθνικό Κτηματολόγιο», όπως ισχύει κατά το χρόνο δημοσίευσης της εκκαλουμένης, σε περίπτωση ανακριβούς πρώτης εγγραφής ως προς το δικαιούχο εμπράγματου δικαιώματος στα κτηματολογικά βιβλία, δηλαδή όταν στο κτηματολογικό φύλλο και δη στις πρώτες εγγραφές αναγράφεται ως δικαιούχος κυριότητας διαφορετικό πρόσωπο από τον πραγματικό κύριο ή «άγνωστος», μπορεί, όποιος έχει έννομο συμφέρον –επομένως, πέραν του πραγματικού κυρίου και ο καθολικός ή ο ειδικός διάδοχος του πραγματικού δικαιούχου, ο δανειστής κλπ. (ενάγων)-, στρεφόμενος κατά του αναγραφόμενου στο κτηματολογικό φύλλο ως κυρίου ή των καθολικών του διαδόχων και σε περίπτωση που εχώρησε μεταβίβαση και κατά του ειδικού διαδόχου(εναγόμενος), να ζητήσει την αναγνώριση του προσβαλλόμενου με την ανακριβή εγγραφή δικαιώματος και τη διόρθωση της πρώτης εγγραφής. Ειδικά στην περίπτωση που αναγράφεται «άγνωστος» ως δικαιούχος κυριότητας και η επικαλούμενη αιτία κτήσης από τον ενάγοντα είναι η έκτακτη χρησικτησία, η εν λόγω αγωγή στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου. Επομένως, η επί αγωγής του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 2664/1998 απόφαση έχει πρωτίστως αναγνωριστικό χαρακτήρα-ενίοτε καταληφιστικό (σε περίπτωση που ζητείται και απόδοση) - , ενώ η διάταξη περί διόρθωσης των κτηματολογικών εγγραφών έχει παρακολουθηματικό διαπλαστικό χαρακτήρα και γι'αυτό απαιτείται ο αυξημένος βαθμός ωριμότητας του αμετάκλητου αυτής, ώστε να επέλθει η διόρθωση με την ταυτόχρονη δημιουργία κατ'άρθρο 7 του Ν. 2664/1998 του αμάχητου τεκμηρίου ακριβείας της κτηματολογικής πρώτης εγγραφής. Η εν λόγω αγωγή του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 2664/1998 απευθύνεται ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπο (Μονομελούς ή Πολυμελούς) Πρωτοδικείου, το οποίο συγκροτείται από τον Κτηματολογικό Δικαστή (άρθρο 17 παρ. 4 του Ν. 2664/1998) δικάζοντας κατά την

τακτική διαδικασία. Για το ορισμένο της εν λόγω αγωγής θα πρέπει, πέραν των στοιχείων που απαιτεί το άρθρο 216 του ΚΠολΔ, να αναφέρεται στο εισαγωγικό δικόγραφο: α) Ότι ο πραγματικός δικαιούχος απέκτησε την κυριότητα του επιδίκου ακινήτου με κάποιο νόμιμο τρόπο, ήτοι παράγωγο (πχ σύμβαση, κληρονομική διαδοχή) ή πρωτότυπο (τακτική ή έκτακτη χρησικτησία) ή με οποιοδήποτε άλλο προβλεπόμενο από το νόμο (πχ. παραχώρηση από το Ελληνικό Δημόσιο κατά τις διατάξεις του Αγροτικού Κώδικα ή με την προσφυγική νομοθεσία, με αναδασμό, με πράξη εφαρμογής κλπ) κατά το χρονικό διάστημα πριν την έναρξη λειτουργίας του Εθνικού Κτηματολογίου σε μία περιοχή και είχε ταύτη (κυριότητα) στο συγκεκριμένο χρονικό σημείο(έναρξη λειτουργίας του Ε.Κ.). Κρίσιμος χρόνος για την ύπαρξη εμπράγματου δικαιώματος, που προσβάλλεται με τις ανακριβείς πρώτες εγγραφές είναι αυτός της έναρξης του Εθνικού Κτηματολογίου σε μία περιοχή, όπως καθορίζονταν με σχετική απόφαση του ΟΚΧΕ και πλέον για τις νέες κτηματογραφήσεις με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και όχι αυτός της έναρξης της αγωγής του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 2664/1998 (ΑΠ 148/2016, ΑΠ 1342/2015, ΑΠ 721/2015, ΑΠ 1500/2013, ΕφΑθ 600/2016, ΕφΑθ 618/2015, ΕφΠατρ 226/2012 όλες δημ. στη ΝΟΜΟΣ). Εάν ο επικαλούμενος τρόπος κτήσης κυριότητας είναι η έκτακτη χρησικτησία κατ'άρθρο 1045 του ΑΚ, τότε ο ενάγων πρέπει να επικαλεσθεί την εικοσαετή νομή (974 του ΑΚ) και να καθορίσει συνάμα και τις μερικότερες υλικές πράξεις αυτής, από τις οποίες, αν αποδεχθούν, θα συναχθεί η πραγμάτωση της θέλησης του κατόχου να κατέχει το πράγμα σαν δικό του. Τέτοιες δε εμφανείς πράξεις, που προσιδιάζουν στη φύση και τον προορισμό του ακινήτου και κατά την αντικειμενική συναλλακτική αντίληψη είναι δηλωτικές εξουσιάσεως αυτού, κατά τρόπο διαρκή και σταθερό, με διάνοια κυρίου, είναι και η εποπτεία, η επίβλεψη, η επίσκεψη, η καλλιέργεια, η παραχώρηση σε τρίτον με ή χωρίς αντάλλαγμα, η φύλαξη, η οριοθέτηση και η καταμέτρηση των διαστάσεών του, η περιτοίχιση και η ανοικοδόμηση, χωρίς να απαιτείται και ο ημερολογιακός προσδιορισμός των επί μέρους πράξεων μέσα στο χρόνο της χρησικτησίας (ΑΠ 80/2015, ΑΠ 27/2015, ΑΠ 26/2015 όλες δημ. στη ΝΟΜΟΣ). β) Ο Κωδικός Αριθμός Εθνικού Κτηματολογίου (Κ.Α.Ε.Κ.) του επιδίκου ακινήτου, ο οποίος είναι ο 12ψήφιος μοναδικός αριθμός για κάθε ακίνητο και προσδιορίζει κατά τρόπο αναμφισβήτητο και σαφή, τη θέση, την έκταση και τα όρια αυτού (άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 2664/1998). Πρόκειται για μία ειδική ενάριθμη ταυτότητα ακινήτου, κωδικοποιημένη σε επίπεδο επικράτειας, η κτήση της οποίας γίνεται με κτηματολογική πράξη και έτσι επιτυγχάνεται η εύκολη, ασφαλής και γρήγορη αναζήτηση στη βάση δεδομένων του Εθνικού Κτηματολογίου. Η σύνδεση του ακινήτου με τον ΚΑΕΚ διαρκεί μέχρις ότου ο τελευταίος καταργηθεί ή τροποποιηθεί σύμφωνα με το κτηματολογικό δίκαιο (άρθρου 11 παρ. 3 του Ν. 2664/1998). Ο ΚΑΕΚ συνιστά συγχρόνως θεμελιώδη εφαρμογή της αρχής της ειδικότητας και της ουσιαστικής δημοσιότητας στο σύστημα του Εθνικού Κτηματολογίου (Δ.Παπαστερίου Κτηματολογικό Δίκαιο εκδ. 2013 σελ. 687). Κάθε ένα από τα ψηφία που τον αποτελούν προσδιορίζει συγκεκριμένη πληροφορία και συγκεκριμένα τα δύο πρώτα ψηφία το Νομό στον οποίο βρίσκεται το γεωτεμάχιο, τα επόμενα τρία ψηφία το Δήμο ή Δημοτικό Διαμέρισμα κλπ, τα αμέσως επόμενα δύο ψηφία τον «κτηματολογικό τομέα»(πχ. συνοικία), το δύο προτελευταία δύο ψηφία την «κτηματολογική ενότητα»(πχ. οικοδομικό τετράγωνο) και τέλος τα τελευταία τρία ψηφία τον αύξοντα αριθμό του γεωτεμαχίου εντός της ενότητας (πχ. οικόπεδο ή αγροτεμάχιο). Ο αριθμός μετά την πρώτη κάθετο δηλώνει τον αριθμό της καθέτου ιδιοκτησίας, αν έχει συσταθεί επί των κτισμάτων του γεωτεμαχίου και ο αριθμός μετά την δεύτερη κάθετο προσδιορίζει τον αριθμό της οριζόντιας ιδιοκτησίας, εφόσον έχει συσταθεί τοιαύτη. Για το ορισμένο της αγωγής, εφόσον αντικείμενο της δίκης είναι όλο το ακίνητο-γεωτεμάχιο, όπως

αποτυπώθηκε στο κτηματολογικό διάγραμμα, το οποίο και επισυνάπτεται στην αγωγή και όχι τμήμα του, αρκεί η αναφορά του ΚΑΕΚ, χωρίς να απαιτείται θέση, σύνορα, εμβαδόν, πλευρικές διαστάσεις ή τυχόν επισύναψη τοπογραφικού διαγράμματος, όπως απαιτείται στις λοιπές εμπράγματα αγωγές για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του επιδίκου, καθόσον ελλοχεύει ο κίνδυνος όπως η περιγραφή του ακινήτου να μην ταυτίζεται με το γεωτεμάχιο που αντιστοιχεί στο συγκεκριμένο ΚΑΕΚ, με συνέπεια να εμφιλοχωρήσουν ασάφειες και αντιφάσεις στην αγωγή. Εάν βέβαια, το επίδικο αποτελεί τμήμα ενός μείζονος γεωτεμαχίου, οπότε σε περίπτωση αποδοχής της αγωγής θα επέλθουν χωρικές μεταβολές, τότε η περιγραφή του επιδίκου τμήματος πρέπει να γίνει με λεπτομερή περιγραφή κατά θέση, όρια, πλευρικές διαστάσεις και συντεταγμένες κορυφών σύμφωνα με το σύστημα ΕΓΣΑ 87, η οποία θα πρέπει να ταυτίζεται με το τοπογραφικό διάγραμμα γεωμετρικών μεταβολών, που επί ποινή απαραδέκτου θα πρέπει να προσκομισθεί κατά τη συζήτηση, σύμφωνα με την τροποποίηση με το Ν. 4164/2013 και γ) Την ανακριβή εγγραφή, που περιέχεται στο κτηματολογικό φύλλο και ενδεχομένως και στο κτηματολογικό διάγραμμα και της οποίας ζητείται η διόρθωση. Στην προκείμενη περίπτωση το εκκαλούν με τον πρώτο λόγο της έφεσής του παραπονείται, επαναφέροντας σχετικό ισχυρισμό, που ανέπτυξε και με τις πρωτόδικες προτάσεις του, ότι η ένδικη αγωγή έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη ένεκα της αοριστίας της ως προς την περιγραφή του επίδικου ακινήτου και τη μη επίκληση συγκεκριμένων πράξεων νομής για τη θεμελίωση χρησικτησίας. Πλην όμως, ο λόγος αυτός θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος, διότι σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα ανωτέρω, στο δικόγραφο της ένδικης αγωγής διόρθωσης πρώτων κτηματολογικών εγγραφών κατ'άρθρο 6 παρ. 2 του Ν. 2664/1998, πλην του ΚΑΕΚ και του συννημένου σε αυτή κτηματολογικού διαγράμματος του επιδίκου ακινήτου, που είναι ήδη αρκετά στοιχεία για την ακριβή περιγραφή του, γίνεται και επιπλέον αναφορά σε θέση, όρια, πλευρικές διαστάσεις και εμβαδόν αυτού σύμφωνα με το συννημένο σε αυτό τοπογραφικό διάγραμμα, που μάλιστα ταυτίζεται με το οικείο κτηματολογικό διάγραμμα. Επιπλέον για τη στοιχειοθέτηση της έκτακτης χρησικτησίας ο ενάγων αναφέρει στο κρινόμενο δικόγραφο συγκεκριμένες πράξεις νομής, όπως εκτίθεται ανωτέρω και δη ότι από το 1968 και εντεύθεν το καθάριζε από χόρτα και σκουπίδια, το καλλιεργούσε με εποχιακά φυτά, το παραχώρησε στον ως χώρο εναπόθεσης σκαφών (που μίσθωνε από αυτόν όμορο ακίνητο), το περιέφραξε, φύτεψε τρία δένδρα, το δε 1998 το χρησιμοποιούσε για την εναπόθεση οικοδομικών υλικών, ασκούσε δηλ. σε αυτό όλες τις προσιδιάζουσες στη φύση του επιδίκου εμφανείς υλικές πράξεις νομής με διάνοια κυρίου.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 193 ΚΠολΔ, εφόσον ο διάδικος προσβάλλει με ένδικο μέσο την απόφαση ως προς την ουσία της υπόθεσης, μπορεί να την προσβάλλει και ως προς τη διάταξη της σχετικά με τα δικαστικά έξοδα, παραπονούμενος είτε για τον σε βάρος του καταλογισμό τους, είτε για το ύψος αυτών, είτε για το ότι καταλογίστηκαν υπέρ αυτού, αλλά σε ποσό μικρότερο από εκείνο που - κατά την άποψη του - έπρεπε να υπολογιστούν (ΕφΑθ 3080/2010 ΝΟΜΟΣ). Ως ουσία της υπόθεσης κατά την έννοια της ανωτέρω διάταξης νοείται ότι δεν υπάγεται στην έννοια των δικαστικών εξόδων, ανεξαρτήτως αν αφορά σε ουσιαστικό ή δικονομικό ζήτημα (Σ.Σαμουήλ Η Έφεση εκδ. 2003 σελ. 73). Εξάλλου, το άρθρο 22 του ν. 3693/1957, που είναι σε ισχύ με το άρθρο 52 αριθ. 18 του Εισ.ΝΚΠολΔ, ορίζει α) στην παρ. 1 ότι "επί δικών μετά του Δημοσίου, η περιλαμβανόμενη, εις τας αποδοτέας προς τον νικώντα διάδικον δαπάνας, αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου του μειούται μέχρι του ημίσεος του ελαχίστου ορίου της διατιμήσεως εκάστης ενεργείας, μη δυνάμενη πάντως να υπερβή δι'όλας τας καθ'έκαστον βαθμό δικαιοδοσίας πράξεις τας δώδεκα χιλιάδας χάρτινας δραχμάς", β) στην

παρ. 2 ότι "εις τας δίκας μετά του Δημοσίου τα δικαστικά έξοδα συμψηφίζονται όλα: α) όταν αμφοτέρωι οι διάδικοι είναι υπαίτιοι και β) όταν έκαστος διάδικος εν μέρει νικήση και εν μέρει ηττηθή", γ) στην παρ. 3 ότι "αι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται και εις δίκας εν αις διάδικος είναι Υπουργός ή Νομάρχης ή πρόσωπον του οποίου η νομική υπηρεσία διεξάγεται δια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους". Με την παρ.2 της υπ' αριθ. 134423 ΟΙΚ. της 8-12-1992/20-1-1993 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης (Φ.Β.Κ. τ.Β' 11/20-1-1993, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ.12 του ν. 1738/1987, ορίστηκε ότι "σε δίκες με το Δημόσιο η αποδοτέα στο νικώντα διάδικο αμοιβή του πληρεξουσίου του δικηγόρου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 31 του α.ν. 427/1945 "περί Κωδικός των περί Νομικού Συμβουλίου διατάξεων", όπως κωδικοποιήθηκε με το β.δ. της 7/20 Ιουνίου 1957 (άρθρο 22 ν. 3693/1957) ορίζεται από 40.000 σε 100.000 δραχ.", των οποίων το ισότιμο σε ευρώ είναι 293,47 (ΑΠ 329/2014, ΑΠ 725/2011 αμφ. δημ. στη ΝΟΜΟΣ). Στην προκείμενη περίπτωση με τον δεύτερο και τελευταίο λόγο της έφεσης, το εκκαλούν Ελληνικό Δημόσιο ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο προσδιόρισε το ποσό των δικαστικών εξόδων στο ποσό των 1200 ευρώ, στο οποίο και τον καταδίκασε να καταβάλει στον ενάγοντα. Επομένως, με δεδομένο ότι στην πρωτόδικη δίκη το Ελληνικό Δημόσιο ηττήθηκε (το οποίο σημειωτέον δεν προέβαλε ίδια δικαιώματα κυριότητας), πλην όμως για την πρόκληση της ανοιγής δίκης του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 2664/1998, υπαίτιος αποκλειστικά ήταν ο ενάγων, ο οποίος, όπως αναφέρει στο αγωγικό δικόγραφο, παρέλειψε να υποβάλλει δήλωση ιδιοκτησίας κατ'άρθρο 2 του Ν. 2308/1995 κατά την κτηματογράφηση της περιοχής, όπου κείται το επίδικο ακίνητο, με συνέπεια να αναγραφεί στις πρώτες εγγραφές στο οικείο κτηματολογικό φύλλο ως δικαιούχος κυριότητας «άγνωστος», τα δικαστικά έξοδα θα έπρεπε να συμψηφισθούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων. Επομένως το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έσφαλλε με το να επιδικάσει με την εκκαλουμένη απόφασή του δικαστική δαπάνη σε βάρος του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου υπέρ του ενάγοντος το ποσό των 1200 ευρώ.

Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτή η υπό κρίση έφεση ως προς τον ανωτέρω βάσιμο λόγο αυτής που αναφέρεται στο ποσό της επιδικασθείσας δικαστικής δαπάνης και να απορριφθεί ως κατ'ουσίαν αβάσιμη κατά τα λοιπά και να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση μόνο ως προς τη διάταξή της περί δικαστικής δαπάνης. Ακολούθως, αφού η υπόθεση κρατηθεί και εκδικασθεί κατ'ουσίαν από το παρόν Δικαστήριο (άρθρο 535 παρ. 1 του ΚΠολΔ) ως προς το μέρος της αυτό, πρέπει να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη για τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας. Ο εφεσίβλητος λόγω της εν μέρει ήττας του πρέπει να καταδικασθεί στην καταβολή μειωμένης δικαστικής δαπάνης του εκκαλούντος του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας (άρθρα 176 και 183 του ΚΠολΔ και 22 του ν. 3693/1957), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την με αρ. κατ. 4012/25-6-2015 έφεση κατά της υπ' αριθ. 1915/2015 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

-ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατά το μέρος που αναφέρεται στο σκεπτικό της παρούσας κατ'ουσίαν την έφεση.

-ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατ'ουσίαν την έφεση κατά τα λοιπά.

-ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη υπ' αριθ. 1915/2015 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ως προς τη διάταξή της για τη δικαστική δαπάνη.

-ΚΡΑΤΕΙ και ΔΙΚΑΖΕΙ την με αρ. κατ. ../1538/30-1-2014 αγωγή ως προς το προαναφερόμενο μέρος της.

- ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας και

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εφεσίβλητο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του εκκαλούντος του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε εκατό (100) ευρώ.

- ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση χωρίς τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους στις 18 Οκτωβρίου 2016.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ